

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones à Clemente X. & Innocentio XI. editas

Luxemburgi, 1739

CXLIX. Declaratio nullitatis alienationis Feudi Masserani.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74708](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74708)

Dubium primum.

Dubium secundum.

Tertium.

Quartum.

Quintum.

Decretum Congregationis, quo decernitur rem committendam particulari Congregationi, interim vero servandam antiquam formam.

Preces Praefidis, & Abbatum.

Confirmatio relati Decreti.

tur de electionibus Abbatum, qui in Bavaria, quemadmodum in reliqua Germania, perpetui sunt; unus vero ex dictis Abbatibus, nempe dilectus filius Abbas Monasterii Oberaltzacenensis jam graviter, & cum vite periculo aegrotare dicatur, cupiebant propterea dicti Exponentes, per dictam Congregationem Cardinalium decerni, & declarari. Primo an in electionibus, deinceps faciendis, intervenire debeat, nec ne Praeses pro tempore existens dictae Congregationis Bavaricae, loco Episcopi Dioecesei, vel Commissarii Episcopalis, qui ejusmodi electionibus praesidebat, quando Monasteria praedicta, quae per Nostras super erectione dictae Congregationis Bavaricae, in simili forma Brevis, expeditas Litteras, ab ordinaria Jurisdictione, exempta sunt, ordinaria Jurisdictioni hujusmodi adhuc subjaceant, & quatenus Praesidem ipsum, aut unum ex Abbatibus, qui eo tempore Visitationisungebatur officio, ab humanis decedere contingat, quomodo eo casu procedendum sit. Secundo, si Praeses propter legitimum impedimentum, electioni interesse nequeat, an ei liceat eo mittere unum, vel plures a se deputatos, qui ejus loco praesideant. Tertio utrum praeter Praesidem, vel ab eo deputatum ambo Visitatores pro tempore existentes, vel eorum alter electionibus hujusmodi etiam interesse habeant. Quarto, an dies futurae electionis a dicto Praeside, vel a Priore Monasterii vacantis denominari debeat, & quatenus statuatur Praesidem, & Visitatores praefatos electionibus hujusmodi interesse debere, utrum eis competiturum sit votum, sive suffragium una cum Capitalibus Constitutionibus, an vero simplicem residentiam, pro mera directione exercere debeant. Quinto an quoad reliqua omnia in electionibus praefatis servari debeat forma haecenus usitata, quam supra dicta Cardinalium Congregatione exhiberi curarunt, an vero, in ea aliquid pro arbitrio, & prudentia ipsius Congregationis mutandum sit. Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet. Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposita, referente Eminentissimo Carpineo, censuit, superscriptum negotium remittendum esse ad Congregationem particularem per S. D. N. specialiter deputatam. Interim vero si casus vacationis evenerit, praesidendum esse electionibus, sine praedictio Jurium partium ab Abbate Sancti Ermanni, nomine Sanctae Sedis. In iisdem autem electionibus, servandam in reliquis esse formam, & modum, qui servabatur ante unionem praedictorum Monasteriorum in Congregationem. Romae prima Februarii 1686. G. Cardinalis Carpineus - Loco * Sigilli - B. Panciatici Secretarius.

§. 1. Cum autem, sicut pro parte Caesarsini Praefidis, ceterorumque Abbatum praefatorum Nobis subinde expositum fuit, ipsi Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicae Nostrae Confirmationis patrocinio, plurimum communiter desiderent; Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a Jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, suspensionibus, eorum nomine, Nobis, super hoc humiliter porrectis, inclinati, Decretum praesentem, auctoritate Apostolica, tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in praemissis auctoritate praefatae Congregationis Cardinalium.

§. 2. Decernentes easdem praesentes Litteras, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum, plenissime suffragari, & ab eis respectively inviolabiliter observari: sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, dictorum Monasteriorum, aliisque quibusvis etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die IX. Febr. MDCLXXXVI. Pontificatus nostri Anno Decimo.

Declaratur irrita, & nulla alienatio Feudi status Masserani sine licentia S. Sedis Apostolicae facta Duci Sabaudiae.

Const. ed. 1677., Apr. 12. P. 1. committitur Episcopo Alexandrino Causa inter Principem, & ejus subditos. Innoc. XII. vero Const. ed. 1700., Jul. 30., P. 9. declaravit quoddam Indultum Duci Sabaudiae a Nicolao V. concessum.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUM (sicut accepimus) dilectus filius nobilis vir Carolus Bessius Ferrerius Fliscus Princeps Terras, & Castra Masserani, & Crepacorii, & Quirini, Flechia & Rissi d. Dioecesis, seu eorum aliquod, vel aliqua, quae in Feudum una cum eorum respective territoriis, Districtibus, Villis, Vassallis, hominibus, incolis, & habitatoribus, fortalitiis, franchitiis, & homagiis, aliisque juribus, & pertinentiis, nec non omnimoda alia, bassa, civili, & criminali Jurisdictione, mero, & mixto imperio, gladiique, & necis potestate, ac titulis, & insigniis, aliisque honoribus, & oneribus, salariis, & regalibus solitis, & consuetis, immediate a Nobis, & hac sancta Sede, ac Camera Nostra Apostolica sub certis censibus, sive recognitionibus obtinebat, & recognoscebat, dilecto filio nobili Viro Victorio Amadeo Sabaudiae Duci, & Pedemontii Principi, absque nostra, & dictae Sedis licentia, beneplacito, vel consensu (quamvis illis forsan reservatis) vendiderit, seu alio quocumque titulo, vel modo ad favorem ejusdem Victorii Amadei Ducis, aut cujuscumque alius Personae, etiam specifica, & individua mentione, & expressione dignae, alienaverit, & forsan ad traditionem possessionis, seu quasi possessionis Terrarum, & Castrorum, aliorumque venditorum, seu alienatorum praefatorum, aliosque actus devenerit, & alias prout in Instrumento, seu Instrumentis, aliisque scripturis publicis, vel privatis desuper forsan confectis, quorum omnium, & singulorum tenores, etiam veriores, ac datas, aliave quaecumque,

CXLIX.

Dat. 26. Febr. An. 10.

Refertur alienatio feudi Status Masserani, a Principe Carolo Bessio facta Amadeo Duci Sabaudiae.

Non licet
Feudatariis
S. Sed. feuda
alienare sine
ejus licentia.

Concessio-
nes, & Inve-
stituræ Status
Mafferani.

Declaratur
irrita aliena-
tio ob defe-
ctum licen-
tiæ, quæ nun-
quam conce-
ditur.

Irritatur alie-
natio, & S.
Sedes a præ-
judicio vin-
dicatur.

etiam de necessitate specialiter exprimenda præsentibus non approbandi, sed reprobandi animo, pro plene, & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis, & exactissime specificatis, & enarratis haberi volumus, uberius dicitur contineri.

Quamvis autem ex Juris communis, & Constitutionum Apostolicarum dispositione nullo modo liceat Nostris, ac Sedis, & Cameræ præfatarum Vassallis, seu Feudatariis feuda, quæ obtinent, absque Nostra, & ejusdem Sedis licentia vendere, vel alio quovis modo alienare, ac proinde aperti, & explorati Juris sit, præmissa omnia, & singula a dicto Carolo Basso Principe, seu ejus nomine a quibuscumque aliis acta, & gesta, penitus, & omnino nulla, atque invalida existere; Nihilominus desuper mentem, & intentionem declarare, simulque Cameræ, & Sedis præfatarum indemnitati, etiam ad majorem, & abundantiore cautelam, & quatenus opus sit providere cupientes, necnon concessionum, & Investiturarum Terrarum, & Castrorum, aliorumque præfatarum, & quorumcumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, & præsertim Pauli III., Julii III., Pauli IV., Pii IV., Pii V., Gregorii XIII., Sixti V., Clementis VIII., Urbani VIII., & Clementis IX. Litterarum tam sub plumbo, quam in simili forma Brevis, schedularum motus proprii, & Chirographorum, aliarumque scripturarum quarumcumque super concessionibus, & Investituris hujusmodi, earumque confirmatione, seu alias quomodolibet illarum occasione expeditarum, & emanatarum, ac expeditorum, & emanatorum tenores, & alia quæcumque, etiam specifica, & individua mentione, & expressione digna præsentibus itidem pro plene, & sufficienter expressis, & insertis, ac specificatis & enarratis habentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & maturâ deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, & alias omni meliori modo, via, jure, & forma, quibus melius, & validius facere possumus, venditionem, & aliam quamcumque alienationem Terrarum, & Castrorum præfatarum, seu aliquorum ex illis, cum illorum respective Territoriis, Districtibus, Villis, Vassallis, Fortalitiis, Franchitiis, homagiis, Jurisdictione, mero, & mixto imperio, ac gladii, & necis potestate, titulis, insigniis, honoribus, regalibus, aliisque Juribus, & pertinentiis quibuscumque memorato Victorio Amadeo Duci, vel alii cuicumque personæ a præfato Carolo Basso Principe, vel alio quolibet ejus nomine absque nostra, & d. Sedis licentia, Beneplacito, vel consensu factas, ut præfertur, ac traditionem possessionis, seu quasi possessionis, ceterosque actus, & alia quæcumque in præmissis, seu eorum occasione quomodolibet acta, & gesta, cum omnibus, & singulis inde secutis, & quandocumque secuturis, penitus, & omnino nulla, irrita, invalida, inania, & de facto præsumpta, & attentata, nulliusque roboris, momenti, & efficaciarum esse, & fore, nullumque cuiquam titulum, etiam coloratum, aut possidendi causam tribuere posse, nec per ea Sedi, & Cameræ prædictis nullum, etiam minimum præjudicium illatum, aut inferri quomodolibet potuisse, vel quandocumque posse tenore præsentium declaramus, & decernimus. Nosque licentiam, Beneplacitum, & consensum Nostrum super præmissis minime concessisse, nec præstitisse, nec in futurum præstare velle pariter declaramus, & in verbo Romani Pontificis attestamur. Et nihilominus venditionem, & alienationem hujusmodi, aliaque præmissa omnia, & singula, prout de facto processerunt, ad majorem, & abundantiore cautelam, & quatenus opus sit motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus harum serie cassamus, irritamus, & annullamus, viribusque, & effectu peni-

tus, & omnino vacuumus; necnon Sedem, & Cameram præfatas adversus eadem præmissa, & præjudicialia quæcumque, quæ eis exinde quomodolibet enata esse, aut in futurum quandocumque enasci posse, dici, censer, prætendi, vel intelligi possent, in integrum, & pristinum, ac eum in quo antea quomodolibet erant, statum restitutum, reponimus, & plenarie reintegramus, illasque a præjudicialibus hujusmodi præservamus, ac præservatas esse, & fore decernimus similiter, & declaramus.

§. 1. Decernentes pariter easdem præsentibus literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod præfati Victorius Amadeus Dux, & Carolus Bessius Princeps, Aliisque quilibet in præmissis, seu eorum aliquo jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specifica, & individua mentione digni, cuiuscumque status, gradus, ordinis, præeminentiæ, vel dignitatis existant, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ propter quas eadem præsentibus emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, vel justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque, etiam quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, incogitato, ac inexcogitabili, individuumque expressionem requirentem defectu notari, impugnari, infringi, retractari, modificari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, & facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; Sed ipsas præsentibus Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac Sedi, & Cameræ prædictis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcusse observari. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, necnon dictæ Cameræ Præsidentes Clericos, ac Thesaurarium Generalem, ceterosque Officiales, & ministros, aliosve quoslibet quacumque præeminentiæ, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuiuslibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 2. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit nostræ, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Jure quæsito non tollendo, & præfati Pii IV. prædecessoris de gratis qualescumque interesse Cameræ prædictæ concernentibus in eadem Camera intra certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, itaut præsentibus literas ibidem præsentari, & registrari nunquam necesse sit, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Cameræ, ac Terrarum, & Castrorum præfatarum, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, & styliis, & usibus, etiam immemorabilibus, ac quibuscumque Decretis, etiam Cameralibus, & Consistorialibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis præ-

fatis,

Clausula.

fatis, aliisque quibuslibet personis, & locis, etiam specifica, & individua mentione dignis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, & pluries confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & infererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac plenissime, & amplissime derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVI. Februarii MDCLXXXVI. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

CL.

Confirmatur Statutum Capituli Generalis Fratrum Min. S. Francisci de Observantia Reformatorum circa Lectores inter Patres Provinciæ connumerandos.

Lectoribus jubilatis concessa fuere Privilegia Doctorum artium, & Magistrorum Theologiæ Const. ed. 1679. Novemb. 27., P. 4.

Dat. 28. Martii 1686. Anno 10.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Statutum prædictum.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Fratrum Minorum Ordinis S. Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum, quod in proxime præterito Capitulo Generali dicti Ordinis Fratrum fuit statutum, ut in unaquaque Provincia Fratrum Reformatorum ejusdem Ordinis Frater antiquior ex illis qui Sacram Theologiam duodecim annorum spatio legerint, sive docuerint inter Patres Provinciæ connumeretur, sive connumeratus declaretur. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, statutum hujusmodi tantquam juxta determinationem cujusdam Constitutionis fel. rec. Urbani Papæ VIII. prædecessoris nostri, quæ incipit *Injuncti &c.* editum in Romana, & aliis Provinciis Fratrum Reformatorum executioni mandatum fuerit; in aliis vero nonnullis Provinciis irrationabiliter impugnetur, quamvis dilectus filius Minister Generalis Ordinis prædicti illud universaliter observari debere decreverit: nobis propterea dictus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

In aliquibus Provinciis non vigeat.

Preces Procuratoris Generalis.

§. 1. Nos igitur ipsum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes hujusmodi applicationibus inclinati de Ven. Fratrum

nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui præfatum Procuratorem generalem Fratrum Reformatorum, sive strictioris Observantiae dicti Ordinis super præmissis audierunt, consilio, prædictum Statutum Capituli Generalis pro Lectoribus Sacræ Theologiæ emanatum auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, & observari mandamus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

§. 2. Decernentes easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciarum, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XVIII. Martii MDCLXXXVI. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

Confirmantur erectio Hospitii, & dotatio Ecclesiæ S. Gallæ pro pauperibus per Urbem vagantibus.

Erectum fuit a Clem. X. Hospitium pro conversis ad fidem Const. ed. 1675., Mar. 30. P. 5. Et ab hoc Pontifice Const. ed. 1686. April. 22. P. 10. confirmatur cum facultate illud transferendi.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

AD pastoralis dignitatis fastigium, nullo sicut meritorum nostrorum suffragio, per ineffabilem divinæ sapientiæ, atque bonitatis abundantiam evecti, circa novarum Ecclesiarum ubique locorum, & præsertim in alma Urbe Nostra, veræ religionis arce, ex qua bonorum operum exempla in omnes Christiani Orbis partes assidue diffunduntur, cum divini cultus incremento erigendarum, & ædificandarum statum libenter intendimus, & ut Christianis non minus generis, nostræque secundum carnem consanguinitatis, quam Christianarum virtutum splendore fulgentium in structuram ipsarum Ecclesiarum, aliaque pietatis opera de bonis sibi a Deo collectis largiter conferentium vota optatos habeant effectus, nec de eorum, quæ jussu nostro facta fuerunt, veritate, atque validitate dubitari unquam possit, concessâ nobis a Domi-

Confirmatio d. Statuti.

Classific.

CLL.

Dat. 5. Aprilis 1686. Anno 10.

Exordium.